

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลประกอบด้วยวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

วัตถุประสงค์ สมมติฐานและวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเทศบาล 3 วัดไชนาวาส อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำนวน 2 ห้อง ซึ่งเป็นห้องเรียนตามสภาพจริง รวมทั้งสิ้น 70 คน สุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิด จำนวน 35 คน กลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 35 คน ระยะเวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนแบบการทดลอง Non - equivalent control group design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิด จำนวน 10 แผน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตรวจสอบสมมติฐานด้วยสถิติทดสอบ MANCOVA โดยมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม ในการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลองการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งฉบับใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ หลังการทดลองพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิด เป็นการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพของการอ่านได้ชัดเจนขึ้น ทำให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องจากการทำแผนที่ความคิด ซึ่ง มอร์ริสและสจิวต (Morris and Steward. 1984 : 48) กล่าวถึง การสร้างแผนที่ความคิดว่าช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นความสัมพันธ์จัดรวบรวมรายละเอียดต่าง ๆ เข้าเป็นกลุ่มตามหัวข้อหรือประเภทแยกแยะข้อความที่เกี่ยวข้องได้ โดยจะต้องอ่านอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน กล่าวคือ จะต้องศึกษาโครงสร้างของบทอ่าน หาใจความสำคัญและลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534 : 31-32) ที่ได้กล่าวถึงแผนที่ความคิดว่าเป็นเทคนิคที่ผู้สอนใช้เพื่อช่วยผู้เรียนในการสอนอ่านจับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ความเข้าใจ ลำดับเรื่อง การโยงความสำคัญของเรื่องที่สัมพันธ์กัน ซึ่งในการเขียนแผนที่ความคิดจากการอ่านนั้น ผู้เรียนจะต้องอาศัยความเข้าใจในเนื้อเรื่อง ผู้เรียนจึงจะสรุปโดยเขียนเป็นแผนที่

ความคิดได้ ซึ่งผู้สอนสามารถที่จะตรวจสอบได้ว่าผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากน้อยเพียงใด และสามารถตรวจสอบได้ว่าผู้เรียนยังไม่เข้าใจตรงจุดใด ทำให้ผู้สอนสามารถช่วยเหลือและเสริมความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนได้ตรงตามสภาพของผู้เรียนซึ่งต่างกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ใช้การฝึกอ่าน โดยให้ผู้เรียนอ่านตาม ฝึกอ่านออกเสียง จากนั้นผู้สอนก็อธิบายศัพท์และโครงสร้างที่ยาก ๆ ให้ผู้เรียนฟังคำถามและให้ผู้เรียนตอบคำถาม การเรียนในลักษณะนี้เป็นเหตุให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะทางภาษาเท่าที่ควร เป็นผลให้ผู้เรียนไม่สามารถลำดับความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องได้ และที่สำคัญผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน ทำให้ผู้สอนไม่สามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองจึงสูงกว่ากลุ่มควบคุมด้วยเหตุผลดังกล่าว

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิด เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่อง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และสามารถคิดรูปแบบของการทำแผนที่ความคิดให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง สต๊าฟเฟอร์ (Stauffer, 1980 : 56) ได้กล่าวไว้ว่า การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมแผนที่ความคิด ซึ่งต้องใช้ความคิดขณะอ่าน จะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ มอร์และรีเดน (Morre and Readence, 1984 : 11-17) ที่ลงความเห็นว่าการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดี และยังช่วยให้ผู้เรียนจำใจความสำคัญของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษณีย์ วรรณจิต (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิคการสร้างไดอะแกรมกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการใช้ไดอะแกรมและนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และงานวิจัยของ อรรณพภาณี เทียนเพิ่มพูน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชาลัย ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนภูมิความหมายกับการสอนตามปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างแผนภูมิความหมาย มีคะแนนความตั้งใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และงานวิจัยของ วัฒนา วิจิตชาญ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบเทคนิคการสร้างแผนที่ความคิดและวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอน

แบบเทคนิคการสร้างแผนที่ความคิดสูงกว่านักเรียนที่สอนด้วยวิธีสอนเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีผลมาจาก

2.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิด เน้นให้ผู้เรียนทำแผนที่ความคิดแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมองภาพของการอ่านตั้งแต่ต้นจนจบได้ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น ดังที่ บอแมนและบาลลาร์ด (Baumann and Ballard. 1987 : 609) กล่าวว่า การสร้างแผนที่ความคิดเปรียบเสมือนแผนที่เดินทางที่นักเรียนใช้เพื่อเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง โดยจะนำผู้อ่านจากจุดเริ่มต้นของเรื่องไปจนถึงตอนจบเรื่องที่อ่านด้วย เหตุผลนี้จะทำให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จในการอ่านและเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการอ่านตามครู ฟังคำอธิบาย ตอบคำถามจากการอ่าน ทำให้ผู้เรียนมองไม่เห็นภาพของการอ่านและไม่สามารถสื่อสารสิ่งที่อ่านได้ออกมา ทำให้เกิดความรู้สึกยากลำบากในการอ่านและไม่อยากอ่าน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมต่ำกว่ากลุ่มทดลองและดาเยอร์ (Dyer. 1986 : 2641-A) ยังกล่าวไว้อีกว่า การสอนอ่านโดยใช้แผนภูมิความหมาย ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง สามารถจำเนื้อเรื่องและมีความคงทนในการจำ

2.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิด เน้นการเรียนการสอนในรูปแบบของกระบวนการกลุ่ม ซึ่งส่งเสริมให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน คือผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ ได้ตรงตามสภาพ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อัลพอร์ต (Allport. 1985 : 418) กล่าวว่า เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้แก่เด็กเพื่อเป็นการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน และสอดคล้องกับเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2534 : 48) ที่กล่าวถึงการสอนอ่านโดยวิธีสร้างแผนที่ความคิดว่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกประสบความสำเร็จในการเรียน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนานและท้าทาย ทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ อุษณีย์ วรรณจิณี (2536 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไคอะแกรมกับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า ด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ

นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้เทคนิคไดอะแกรมมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มควบคุม โดยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ ปารณทัตต์ แสนวิเศษ (2529 : 35) ที่กล่าวว่า การสอนโดยใช้แผนภูมิความหมายเป็นเทคนิคที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน รักการอ่าน มีเจตคติที่ดีต่อการอ่านเช่นเดียวกับงานวิจัยของ ซิเนตรา โจเซฟิน และเดวิด (Sinatra, Josephine, and David. 1984 : 22-29) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยผลของการใช้แผนภูมิความหมายก่อนการอ่านเพื่อเน้นโครงสร้างเรื่องและเหตุการณ์สำคัญ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้แผนภูมิความหมายมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุม และมีเจตคติเชิงบวกต่อการสอนโดยใช้แผนภูมิความหมายในขณะที่กลุ่มควบคุมเน้นการเรียนแบบบรรยายและท่องคำศัพท์ (แรมสมร อยู่สถาพร. 2535 : 15) เป็นผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่ชอบการเรียนการสอน เรียนได้ไม่ดี บรรยากาศในการเรียนการสอนไม่สนุกสนาน ก่อให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และผู้สอน จึงสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิด ช่วยเสริมให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยเหตุผลที่กล่าวข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน เนื่องจากการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสร้างแผนที่ความคิด ทำให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้น จึงควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้กับการเรียนการสอนในทุกวิชา โดยนำขั้นตอนการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับวิชาที่สอน เป็นการพัฒนาทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ และส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาใช้ในการกำหนดนโยบายและวางแผนงานวิชาการ การนิเทศติดตาม ประเมินผลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับตัวแปรตามด้านอื่น ๆ เช่น ความคิดเห็น ความพึงพอใจ และความคงทนต่อการเรียนรู้

2.2 ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับการจัดการเรียนรู้แบบอื่น เช่น การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ซิปป์โมเดล และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

2.3 ควรศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสร้างแผนที่ความคิดกับนักเรียน
ในระดับชั้นประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาในวิชาอื่น